

Η ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Η γιορτή της Κοίμησης της Θεοτόκου, που η Εκκλησία μας γιορτάζει, στις 15 Αυγούστου, είναι η μεγαλύτερη, ίσως δε και η παλαιότερη από τις Θεομητορικές γιορτές, που καθιέρωσε η Εκκλησία, για να τιμήσει τη Μητέρα του Κυρίου μας. Γιορτάζεται, από το Χριστιανικό κόσμο, στις 15 Αυγούστου και ονομάζεται, « ημέρα της Θεοτόκου Μαρίας». Τις πρώτες μαρτυρίες έχουμε, από την Γ΄ Οικουμενική Σύνοδο, που έγινε στην Έφεσο το 451 μ.Χ. που καθορίστηκε το Θεομητορικό δόγμα και έγινε η αιτία να αναπτυχθεί η τιμή, στο πρόσωπο της Θεοτόκου. Τη μέρα αυτή, η εκκλησία μας γιορτάζει, το θάνατο και την ταφή, αλλά και την ανάσταση και τη μετάστασή της, στους Ουρανούς.

Για την Κοίμηση της Θεοτόκου, δεν έχουμε πληροφορίες, από την Καινή Διαθήκη, έχουμε όμως πληροφορίες, από μια απόκρυφη διήγηση του αγαπημένου μαθητή του Κυρίου, τον Ιωάννη το Θεολόγο.

Η Παναγία, μετά την Ανάληψη του Χριστού, πήγαινε κάθε μέρα στο Ζωοδόχο Του μνήμα και προσεύχονταν. Μια Παρασκευή, παρουσιάζεται μπροστά της, ο Αρχάγγελος Γαβριήλ και της απευθύνει το χαιρετισμό « Χαίρε, η γεννήσασα Χριστόν τον Θεόν ημών. Ο Κύριος άκουσε την προσευχή σου και θα πορευθείς εις την ζωήν την αληθινήν και αδιάδοχον». Η Θεοτόκος γυρίζει στο σπίτι της, προσεύχεται στο Χριστό και τον παρακαλεί, να της στείλει τον Ιωάννη και όλους τους Αποστόλους, για να παρευρεθούν, στο θάνατό της. Η προσευχή της εισακούστηκε και πρώτος φθάνει ο Ιωάννης, που μεταφέρθηκε από νεφέλη και στη συνέχεια οι υπόλοιποι μαθητές, που ήταν διασκορπισμένοι στα πέρατα της Οικουμένης, με τον ίδιο τρόπο. Την Κυριακή έρχεται, με την απαστράπτουσα δόξα Του ο Κύριος, συνοδευόμενος από χιλιάδες Αγγέλους, για να παραλάβει τη ψυχή, της μητέρας Του. Η Θεοτόκος, στη συνέχεια, ευλογεί τους Αποστόλους και όλο τον κόσμο, προσεύχεται για τη σωτηρία όλων των ανθρώπων και αφού λαμβάνει την υπόσχεση ότι « πάσα ψυχή επικαλούμενη το όνομά της ου μη καταισχυνθή, αλλ' εύρη έλεος και παράκλησιν και αντίληψιν και παρηρσίαν και εν τω νυν αιώνι και εν τω μέλλοντι», παραδίδει Την Αγία Της Ψυχή, στα χέρια Του Υιού Της. Οι Απόστολοι από τη μεριά τους, παραλαμβάνουν το σώμα της και το μεταφέρουν για ταφή στη Γεσθημανή, όπου την Τρίτη μέρα « μετετέθη...εν Παραδείσω».

Η αγία εικόνα της Κοιμήσεως της Θεοτόκου είναι πολυπρόσωπη. Δύο όμως πρόσωπα ξεχωρίζουν στην όλη παράσταση, ο Χριστός που κρατεί την ψυχή της μητέρας Του, με τη μορφή βρέφους φασκιωμένου και από την άλλη μεριά, το σκηνώμα της Παναγίας. Κεντρική θέση στην παράσταση κατέχει το νεκρικό κρεβάτι, που είναι πλούσια στολισμένο, μέσα στο οποίο αναπαύεται, η Παναγία, με τα χέρια σταυρωμένα. Μπροστά, στερεωμένο σε ένα απλό κηροπήγιο, ανάβει ένα χοντρό κερί. Πίσω, από το νεκρικό κρεβάτι και στη μέση ακριβώς, στέκει ο Χριστός, με περίεργη στροφή, προς την κεφαλή της Μητέρας Του. Στα χέρια Του, που είναι απλωμένα στην ίδια κατεύθυνση, κρατεί την ψυχή της, που έχει τη μορφή φασκιωμένου μωρού, με τα χέρια σταυρωμένα. Τον τριγυρίζει δόξα, που μέσα σ' αυτήν παριστάνονται, στην κορυφή ένα εξαπτέρυγο και σε μονοχρωμία τέσσερις άγγελοι, που

Η Κοίμηση της Θεοτόκου.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Δευτέρα, 21 Μάιος 2012 07:15 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 10 Απρίλιος 2013 02:42

πλασιώνουν το Χριστό με χειρονομίες και με έκφραση λύπης, στα πρόσωπά τους. Πάνω, ακριβώς, από το Χριστό, στην κορυφή του τόξου της εικόνας, έχουν ανοίξει οι Πύλες του Ουρανού και φαίνονται δύο Άγγελοι, να σκύβουν με σκεπασμένα χέρια, για να πάρουν με τη σειρά τους, τη ψυχή. Στην κεφαλή και στα πόδια του νεκρικού κρεβατιού, είναι μαζεμένοι οι Δώδεκα Απόστολοι, με εκφράσεις και χειρονομίες, που δείχνουν, την βαθειά τους λύπη. Ο Πέτρος, βρίσκεται στο κεφάλι της Παναγίας και ο Παύλος, σκύβει στα πόδια της. Πιο πίσω είναι οι τέσσερις Ιεράρχες, με ανοιχτά βιβλία και αριστερά στο βάθος θρηνούν, τρεις γυναίκες. Τη σύνθεση κλείνουν στο βάθος, πίσω από τις ομάδες των Αποστόλων, δύο αρχαιόπρεπα κτίρια. Ανάμεσα σ' αυτά, διαβάζεται η επιγραφή, " Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ". Οι τέσσερις Ιεράρχες, που παραβρέθηκαν στην Κοίμηση, ήταν: Ο Ιάκωβος ο Αδελφόθεος, ο Ιερόθεος, ο Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης και ο Τιμόθεος.

Σε μερικές παραστάσεις, εικονίζονται στον Ουρανό σύννεφα, που μετέφεραν τους αποστόλους στα Ιεροσόλυμα και σε άλλες, το επεισόδιο του Αγγέλου, να κόβει με το ξίφος, τα χέρια του Ιεφονία, του Εβραίου εκείνου, που αποπειράθηκε να ρίξει στο έδαφος, το λείψανο της Παναγίας.

Απολυτικό της Γιορτής

Εν τη Γεννήσει, την παρθενίαν εφύλαξας, εν τη Κοιμήσει, τον κόσμον ου κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης προς την ζωήν, Μητηρ υπάρχουσα της ζωής, και ταις πρεσβείαις ταις σαις λυτρουμένη, εκ θανάτου τας ψυχάς ημών.

Ακούστε το απολυτικό της Γιορτής:

{mp3}koimisi-theotokou{/mp3}

Πηγές

1. Η Κοίμηση της Θεοτόκου, Ιωάννη Φουντούλη.
2. « Ο Μυστικός κόσμος των Βυζαντινών Εικόνων», Χρήστου Γκότση.
3. Απολυτικά Αγίων, Byzmusic.gr, π. Νικόδημος Καβαρνός.

Τη Γιορτή της Κοίμησης της Θεοτόκου, την αφιερώνω στην εγγονή μου Μαρκέλλα και στους γονείς της, με την ευχή, να τους προστατεύει, η Χάρη της Παναγίας.

Η Κοίμηση της Θεοτόκου.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Δευτέρα, 21 Μάιος 2012 07:15 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 10 Απρίλιος 2013 02:42

Σπήλι, Μάιος 2012

Σταυριανάκης Κωνσταντίνος του Βασιλείου

Θεολόγος, πρώην Διευθυντής, Γενικού Λυκείου Σπηλίου

{JComments ON}